

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 148/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť P. V., B., zastúpeného advokátkou JUDr. D. Š., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 364/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. marca 2011 doručená sťažnosť P. V., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. D. Š., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 364/2006.

Sťažovateľ v sťažnosti tvrdil, že 21. decembra 2006 podal proti odporcom z titulu náhrady škody návrh na zaplatenie sumy 112 756,55 € s príslušenstvom. Podľa vyjadrenia sťažovateľa okresný súd rozsudkom č. k. 5 C 364/2006-211 z 15. marca 2009 jeho návrh zamietol a odporcom priznal náhradu trov konania v sume 2 091,88 €. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 10 Co 146/2009 z 12. novembra 2009 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Sťažovateľ poukázal na to, že po zrušení rozsudku okresného súdu odvolacím súdom sa posledné pojednávanie vo veci uskutočnilo 23. februára 2010 a od tej doby dochádza v konaní k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ nebol spokojný s postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 364/2006, podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní. Ten na ňu reagoval listom sp. zn. Spr. 3046/2010 z 20. januára 2011 doručeným jeho právnej zástupkyňi 31. januára 2011 tak, že sťažnosť uznal ako dôvodnú.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 364/2006 porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 33 194 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 261,82 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh (v danom prípade sťažnosť) predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 218/07, III. ÚS 20/09).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu využil možnosť postupu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) a podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na priet’ahy v konaní.

Ústavný súd konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mal sťažovateľ právo podľa citovaného ustanovenia zákona o súdoch, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný právny prostriedok nápravy, ktorý mal sťažovateľ k dispozícii a ktorý ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu aj úspešne využil. Predseda okresného súdu na sťažnosť odpovedal listom sp. zn. Spr. 3046/2010 z 20. januára 2011, v ktorom uznal opodstatnenosť sťažnosti, pričom sťažovateľovi oznámil, že vykonal pohovor so zákonnou sudkyňou, ktorá ho ubezpečila, že vo veci bude plynulo konať a že vo februári 2011 nariadi termín pojednávania.

Ústavný súd zistil, že na okresnom súde sa v namietanom konaní uskutočnilo 10. marca 2011 pojednávanie, ktoré bolo odročené na 31. marec 2011 pre účely vyhlásenia rozsudku.

Z uvedeného vyplýva, že podaná sťažnosť sa prejavila ako účinný prostriedok nápravy, keď okresný súd začal vo veci konať.

Sťažovateľ uviedol, že odpoveď predsedu okresného súdu bola jeho právnej zástupkyňi doručená 31. januára 2011, pričom už 14. marca 2011 bola ústavnému súdu doručená sťažnosť, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet’ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej je potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho prípadnou nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 204/09).

Po upozornení predsedu okresného súdu na prietahy v konaní možno z ďalšieho postupu okresného súdu vyvodiť, že predseda tamajšieho súdu na sťažnosť sťažovateľa adekvátne reagoval a prijal v primeranej lehote potrebné opatrenia vo veci.

Ústavný súd v súvislosti so svojimi zisteniami konštatuje, že sťažnosť na prietahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu ako účinný prostriedok nápravy namietaného porušovania základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy splnila svoj účel, pretože z procesných úkonov okresného súdu vykonaných po jej podaní je zrejmé, že okresný súd v namietanom konaní už koná, t. j. jeho postup v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu plynulo smeruje k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa z nej vyplývajúcimi.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné poznamenať, že v prípade, ak by postupom okresného súdu v danej veci dochádzalo aj naďalej k zbytočným prietahom, sťažovateľ má možnosť opätovne podať sťažnosť ústavnému súdu, a to už bez toho, aby musel opäť podať ďalšiu sťažnosť na nečinnosť predsedovi okresného súdu.

Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2011